

Megjegyzések az attributív és nem-attributív számnevekhez

A cseremis, a magyar, a vogul, az osztják, a jurák és a szelkup néhány esetben attributív és nem-attributív számneveket különböztetnek meg, pl. magy. *két* (*ember*), de *kettő*. Egykor ilyen lehetett a kamasz is. A dolgozat történetileg elemzi nyelvenként az attributív számnevek sokféle szerkezetét, alkotóelemeit. Egyes nyelvekben képzőszerű elemek, birtokos személyjelek és képzővé degradálódott önálló szavak használatosak e célból. Az attributív '2' az ugorban és a szamojédban dualisjellel képződik. Valószínűleg uráli alapnyelvi örökségről van szó, hiszen az ugor és a szamojéd 'kettő' azonos módon van megalkotva. Az ennél magasabb értéket jelölő attributív számnevek általában más-más módon vannak az egyes nyelvekben megformálva, egyes nyelvekben az '1'-nek is van nem-attributív változata. Az is előfordul, hogy az ilyen számnév más lexémával van kifejezve, pl. magy. *monnó* 'mindkettő; mind', finn *molempi* 'mindkettő'.

Kulcsszavak: számnevek, attributív, nem-attributív, dualis

HONTI LÁSZLÓ